Dosarul nr. 3-5024/2024;
2-24138149-12-3-04122024;

H O T Ă R Â R E
În numele Legii

04 iunie 2025 mun. Chișinău

Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani
Instanța compusă din:
Președintele ședinței, judecător Negurița Veaceslav
Grefier Vrancean Natalia
Cu participarea avocatului reclamatului Negrei Nicolae
reprezentantul pârâtului Dragoi Alexandru

examinând în ședința de judecată publică acțiunea în contencios administrativ formulată de reclamantul Ignat Ion împotriva Inspectoratului General al Poliției de Frontieră RM privind contestarea actului administrativ individual defavorabil.

a c o n s t a t a t:

Argumentele participanților la proces:

Reclamantul Ignat Ion la 04.12.2024 s-a adresat în Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani, cu o acțiune în contencios administrativ împotriva Inspectoratului General al Poliției de Frontieră RM privind anularea actului administrativ individual defavorabil.

În motivarea cererii de chemare în judecată a indicat că, prin ordinul Inspectoratului General al Poliției de Frontieră nr. ***** „Cu privire la sancționarea disciplinară a funcționarilor publici cu statut special agent-superior Ion Ignat”, s-a dispus aplicarea sancțiunii disciplinare lui Ion Ignat sub formă de mustrare-aspră.

Relatează că, prin ordinul dat s-a indicat că Ignat Ion ar fi încălcat prevederile art. 50 lit. a), c), d) și e) din Legea nr. 288/2016 privind funcționarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, pct. 7 subpct. 1), 3), 5), 10) din statutul disciplinar al funcționarului public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 409/2017, pct. 7 subpct. 1), 2), 7) și 8) din Codul de etică și deontologie al funcționarului public cu statut special din cadrul MAI, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 629 din 08.08.2017, Telegrama IGPF nr. ********** Ordinul IGPF nr. *****, cu privire la raportarea despre implicarea în incidente, acțiuni/inacțiuni manifestate prin faptul că a urcat în stare de ebrietate la volan la 13.10.2024, precum și faptul că nu a raportat Centrului regional de coordonare despre incident.

Susține că, potrivit ordinului contestat fapta comisă de Ignat Ion și calificată ca abatere disciplinară a fost identificată după cum urmează: la data de 13.10.2024, la ora 03:19 min., Ignat Ion conducând mijlocul de transport de model *****cu n/î XXX XX în *****, a fost stopat de

către echipajul de poliție al INSP şi în urma testării alcooscopice s-a stabilit concentrația alcoolului în aerul expirat 0,30 mg/l, în legătură, cu faptele date, lui Ignat Ion i-a fost întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție seria/nr. ***** pentru comiterea contravenției prevăzute de art. 233 alin. (1) din Codul contravențional.

Reține că, la fel potrivit ordinului contestat se face mențiune că prin Hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 23 octombrie 2024 Ignat Ion învinuit de comiterea contravenției prevăzute la art. 233 alin. (1) Cod Contravențional al RM, a fost recunoscut vinovat și i s-a stabilit o sancțiune contravențională sub formă de amendă în mărime de 700 (șapte sute) unități convenționale, ceea ce constituie suma de 35000 (treizeci și cinci mii) lei, cu privarea de dreptul de a conduce vehicule pe un termen de 6 (șase) luni.

Menționează că, prezenta hotărâre la data de 06.11.2024 a fost contestată în ordine de recurs, fiind indicat faptul că la examinarea cauzei în instanța de fond ia fost încălcat lui Ignat Ion dreptul la un proces echitabil prevăzut de art.6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, examinând cauza unilateral fără a fi citat legal.

Invocă că, la moment o decizie definitivă pe marginea cauzei contravențională care a stat la baza emiterii ordinului contestat nu este, iar IGPF prematur a emis ordinul de sancționare a lui Ignat Ion, încâlcind principiul in dubio pro reo.

Conform prevederilor art. 425 alin. (7) Cod contravențional, procesului contravențional se aplică în mod corespunzător prevederile Codului de procedură penală cu privire la mijloacele de probă și la procedeele probatorii, cu excepțiile prevăzute de prezentul cod.

Conform art. 8 Cod de procedură penală, persoana acuzată de săvârșirea unei infracțiuni este prezumată nevinovată atâta timp cât vinovăția sa nu-i va fi dovedită, în modul prevăzut de prezentul cod, într-un proces judiciar public, în cadrul căruia îi vor fi asigurate toate garanțiile necesare apărării sale, și nu va fi constatată printr-o hotărâre judecătorească de condamnare definitivă. Nimeni nu este obligat să dovedească nevinovăția sa. Concluziile despre vinovăția persoanei de săvârșirea infracțiunii nu pot fi întemeiate pe presupuneri Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate, în condițiile prezentului cod, se interpretează în favoarea bănuitului, învinuitului, inculpatului.

Relevă că, regula in dubio pro reo constitute un complement al prezumției de nevinovăție, un principiu instituțional care reflectă modul în care principiul aflării adevărului se regăsește în materia probațiunii. Ea se explică prin aceea că, în măsura în care, în pofida dovezilor administrate pentru susținerea vinovăției celui acuzat, îndoiala persistă în ce privește vinovăția, atunci îndoiala este echivalentă cu o probă pozitivă de nevinovăție (HCC nr. 21 din 20 octombrie 2011, §27).

Indică că, chiar și dacă Ignat Ion la momentul în care a fost audiat pe marginea procedurii disciplinare intentate a declarat că și-a recunoscut vina pe marginea procesului contravențional, asta nu poate însemna că procesul verbal inițiat în privința acestuia nu poate fi anulat pe alte temeiuri legale, astfel organul emitent al ordinului contestat din start a dat o dovadă de o poziție preconceputăfără a fi emisă o decizie definitivă pe marginea cauzei contravenționale intentate în privința lui Ignat Ion.

Remarcă că, în speță, contrar prevederilor legale indicate, în ordinul Inspectoratului General al Poliției de Frontieră nr. ***** „Cu privire la sancționarea disciplinară a funcționarilor publici cu statut special agent-superior Ion Ignat”, lipsesc consecințele faptei incriminate lui Ignat Ion.

De asemenea, menționează că concluziile despre vinovăția lui Ignat Ion de comiterea abaterii disciplinare nu pot fi întemeiate pe presupuneri ori toate dubiile în probarea acestor abateri disciplinare- urmează a fi interpretate în favoarea lui Ignat Ion.

Subsidiar menționează că, pentru a atrage un funcționar public la răspundere disciplinară este necesară întrunirea unor condiții:

1) persoana trasă la răspundere trebuie să dețină calitatea de funcționar public;
2) respectivul funcționar să fi săvârșit o abatere disciplinară prescrisă de lege;
3) fapta ilicită să producă un rezultat periculos;
4) să existe o legătură de cauzalitate între fapta ilicită și rezultatul socialmente periculos.

Reține că, răspunderea disciplinară poate fi angajată numai dacă sunt întrunite toate elementele constitutive ale abaterii, iar absența oricăreia dintre ele face ca abaterea și, pe cale de consecință, răspunderea să nu poată exista.

La caz, invocă că în urma acțiunilor, presupuselor a lui Ignat Ion, nu a fost produs careva rezultat periculos, respectiv Ignat Ion nu putea fi atras la răspundere disciplinară.

Totodată, menționează că componența comisiei de disciplină a fost constituită contrar prevederilor art. 59 alin. (4) din Legea nr. 158/2008 cu privire la funcția publică şi statutul funcționarului public şi pct. 10 din Regulamentul cu privire la comisia de disciplină aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 201 din 11.03.2009.

Relevă că, în comisia de disciplină care a efectuat ancheta de serviciu în privința lui Ignat Ion, nu a fost inclus, în mod obligatoriu, un reprezentant al organului sindical din cadrul Inspectoratului General al Poliției de Frontieră sau un reprezentant desemnat prin votul majorității funcționarilor publici din cadrul Inspectoratului General al Poliției de Frontieră.

Relatează că, necătând la faptul că în speță, nu există careva abatere disciplinară în acțiunile lui Ignat Ion, Inspectoratul General al Poliției de Frontieră nu a argumentat într-o manieră clară și elocventă sancțiunea aplicată sub formă de mustrare-aspră, or, în aceste circumstanțe rezulta că individualizarea sancțiunii a fost desfășurată superficial, iar sancțiunea este una disproporționată.

Indică că, la determinarea sancțiunii disciplinare relevante, urmează a fi respectat principiul individualizării sancțiunii - principiu fundamental aplicabil-regimului răspunderii disciplinare a funcționarului public. Esența acestuia constă în aceea, că aplicarea sancțiunii-disciplinare trebuie să se bazeze pe o apreciere obiectivă și realista circumstanțelor cauzei.

Menționează că, mustrarea-aspră, se aplică de obicei, pentru abateri de mare gravitate, adică mai grave decât cele pentru care i se poate acorda mustrarea sau avertismentul, sau pentru săvârșirea repetată a unei abateri (fapte) care anterior a fost sancționată mai blând sau chiar a rămas nesancționată.

Analizând ordinul Inspectoratului General al Poliției, de Frontieră nr. nr. ***** „Cu privire la sancționarea disciplinară a funcționarilor publici cu statut special agent-superior Ion Ignat”, constată că nu a fost motivată individualizarea pedepsei aplicate d-lui Ignat Ion.

Concomitent, constată o altă eroare discreționară admisă de Inspectoratul General al Poliției de Frontieră, exprimată prin omisiunea de a lua în considerație toate faptele relevante. Astfel, Inspectoratul General al Poliției de Frontieră nu a luat în considerație toate faptele, relevante și anume evaluarea profesională ale lui Ignat Ion, care inter alia, nu denotă careva carențe în activitatea profesională a acestuia.

Subliniază că, acesta fiind un tânăr angajat pe parcursul unui an de zile a reușit să constate un șir de acțiuni ilegale în cadrul-activității sale la trecere frontierei de către cetățeni. Or acesta la data de 12.03.2024 pe direcția de ieșire din RM, a depistat în bagajul de mână a unui călător suma de 96100 dolari SUA, la data de 30.03.2024 de către Ignat Ion în comun cu Serviciul Vamal a fost documentat cet. UKR în bagajul de mână fiind depistat stima de 25 000 dolari SUA, la data de 19.04.2024 la alt călător pe direcția de ieșire a depistat suma de 50 000 dolari SUA, la data de 08.06.2024 angajatul Ignat Ion a constatat fapta ilegală de nedeclarare a mijloacelor financiare a unui cetățean al SUA care deținea suma fie 30 000 dolari SUA, la data de 13.08.2024 la cursa Chișinău-Antalia de către Ignat Ion în rezultatul procesării bagajului de mână cu ajutorul echipamentului cu raze X a fost depistat un obiect metalic de culoare galbenă asemănător unui cartuș cu inscripția 5x45. Aceste sunt doar unele încălcări de legislația pe care Ignat Ion a stabilit, or acest fapt denotă faptul că ultimul își îndeplinea conștiincios atribuțiile de serviciu, fără a admite careva încălcări în activitatea de serviciu, fapt menționat însăși în ordinul contestat.

În același sens, remarcă că, proporționalitatea este un aspect al legalității activității administrației și are ca finalitate de a echilibra acțiunea administrativă și de a interzice, excesul de putere la realizarea ei, în acest sens, urmează a fi verificat faptul dacă decizia autorității; publice pârâte constituie un act administrativ emis cu respectarea proporționalității. Or, proporționalitatea presupune punerea în balanță de către autoritatea publică a drepturilor persoanei și a interesului public și efectuarea unei analize între avantaje și dezavantaje în relație cu măsura oficială și scopul legitim urmărit prin ea. Potrivit art. 18 din Codul administrativ, interesul public, vizează ordinea de drept, democrația, garantarea drepturilor și a libertăților persoanelor, precum și obligațiile acestora, satisfacerea necesităților sociale, realizarea competențelor autorităților publice, funcționarea lor legală și în bune condiții.

Așadar, relaționând cele expuse supra și coroborându-le și cu prevederile art. 29 din Codul administrativ, se deduce că aprecierea respectării principiului proporționalității constă dintr-un test format din patru elemente. Prin urmare, o măsură oficială întreprinsă de autoritățile publice și instanța de judecată este proporțională dacă: - urmărește un scop legitim; - este potrivită; - necesară și - rezonabilă. Scopul măsurii stabilește criteriul și punctul de referință pentru întrebarea dacă măsura este potrivită, necesară și proporțională pentru atingerea acestui scop. Astfel, dacă, scopul în sine nu este legitim, măsura nu este proporțională.

La caz, indică că, Inspectoratul General al Poliției de Frontieră, a omis să facă o motivare

în privința scopului legitim urmărit prin măsura din dispozitivul acesteia, dar și în privința proporționalității, precum și daca actul administrativ contestat conține motivarea caracterului necesară măsurii întreprinse. Astfel, o măsură oficială este necesară dacă nu există un remediu mai ușor, la fel de adecvat, care să genereze același succes cu aceeași certitudine și cu un efort relativ comparabil, adică cu un minim de intervenție. Măsura aleasă este necesară dacă nu există una mai ușoară care să obțină același succes cu aceiași siguranță.

Cu privire la testul de rezonabilitate a măsurii, menționează că, măsura întreprinsă de. autoritatea publică este una rezonabilă dacă ingerință produsă prin ea nu este disproporționată în raport cu scopul urmărit. Acest element este criteriul central al oricărui test de proporționalitate, motiv pentru care ar trebui să fie acordată o atenție deosebită, fapt neapreciat sub nici un aspect de către Inspectoratul General al Poliției de Frontieră la emiterea ordinului contestat. Testul de rezonabilitate trebuie să fie structurat în mod clar și faptic, astfel încât să nu se piardă în argument, pe când la caz, el integral lipsește, fapt ce denotă o derogare de la principiul preeminenței dreptului. Astfel, procedură administrativă realizată în speța dedusă justiției urma să fie verificată și din punct de vedere al îndeplinirii elementelor elementare ale eficienții activității administrative.

Solicită reclamantul admiterea acțiunii și anularea ordinului Inspectoratului General al Poliției de Frontieră nr. ***** „Cu privire la sancționarea disciplinara a funcționarilor publici cu statut special agent superior Ignat Ion”.

Poziția participanților la proces.

Reclamantul Ignat Ion fiind citat în mod legal despre data și ora ședinței de judecată nu s-a prezentat, dar ***avocatul reclamantului Negrei Nicolae***, a susținut integral argumentele expuse în cerere de chemare în judecată și a solicitat admiterea pretențiilor.

Reprezentantul pârâtului din cadrul IGPF- Dragoi Alexandru fiind prezent în ședință judiciară nu a recunoscut pretențiile din cererea de chemare în judecată și a solicitat respingerea acestora ca fiind neîntemeiate.

În referința prezentată instanței, autoritatea publică pârâtă a menționat că, la 16.10.2024, cu nr. *****, în cadrul Secției management documente a Inspectoratului General al Poliției de Frontieră (în continuare IGPF), a fost înregistrat raportul șefului adjunct al Sectorului Poliției de Frontieră „Aeroportul International Chișinău” (în continuare SPF „AIC”), comisar Andrei Butnaru pentru a fi examinate pretinsele acțiuni ilegale admise de către subofițerul superior al Unității control al frontierei (în continuare UCF) a SPF „AIC” al IGPF, agent superior Ion Ignat.

Așadar, în temeiul pct. 50, subpct. 5) din Statutul disciplinar al funcționarului public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 409/2017, de către șeful IGPF, comisar-șef Ruslan Galușca, a fost dispusă inițierea unei anchete de serviciu.

Potrivit actului de sesizare, s-a constatat că la 13.10.2024, ora 01^{54}, de către un echipaj de poliție al Inspectoratului Național de Securitate Publică (în continuare INSP), a fost stopat în traficul rutier, subofițerul superior al Unității control a frontierei a SPF „AIC” al IGPF, agent

superior Ion Ignat, care se afla la volanul mașinii personale de marca ********** cu numărul de înmatriculare XXX XXX. În urma verificării actelor, agentul superior Ion Ignat a fost supus și testării alcoolscopice, în urma căruia s-a stabilit o concentrație de 0,30 mg/l în aerul expirat.

Prin urmare, fiind audiată în calitate de martor la 22.10.2024, șeful de schimb al UCF al SPF „AIC" al IGPF, inspector principal Natalia Malciuc, a declarat că la 13.10.2024, fiind în timpul liber, aproximativ pe la ora 03^{00}, a fost telefonată de către subofițerul superior al UCF a SPF „AIC" al IGPF, agent superior Ion Ignat care se afla în tura acesteia și i-a comunicat că acesta aflându-se la volanul automobilului personal, a fost stopat de către un echipaj de poliție din cadrul INSP, fiind supus și testului alcoolscopic. În urma testării menționate, acestuia i-a fost stabilită o concentrație de alcool în aerul expirat de 0,30 mg/l și că i-a fost întocmit un proces; proces-verbal cu privire la contravenție, după care aceasta i-a comunicat despre cele relatate șefului adjunct al SPF „AIC", inspector principal Veaceslav Scurtu.

Ulterior, din declarațiile șefului Serviciului securitate aeronautică al Direcției regim și ordine publică a IGPF, inspector principal Veaceslav Scurtu, care potrivit ordinului IGPF nr. 401/ps din 08.10.2024, i-au fost atribuite exercitarea obligațiilor de serviciu stabilite funcției de Șef adjunct al SPF „AIC", a comunicat că la în jurul orei 03^{00}, a fost contactat de către șeful de schimb al UCF al SPF „AIC", inspector principal Natalia Malciuc, care i-a comunicat că subofițerului superior al UCF a SPF „AIC", agent superior Ion Ignat a fost stopat de către un echipaj de poliție din cadrul INSP și că a fost supus testului alcoolscopic, iar în urma testării i-a fost stabilită o concentrație de alcool în aerul expirat de 0,30 mg/l. Ulterior a întrebat-o pe șefa de schimb dacă agentul superior Ion Ignat a informat conducerea SPF „AIC" la care i-a comunicat că acesta a informat șeful SPF „AIC", comisar Alexei Stoian, după care i-a indicat să fie informate toate persoanele de resort despre caz.

Așadar, din declarațiile subofițerului superior al UCF a SPF „AIC" al IGPF, agent superior Ion Ignat, a fost stabilit faptul că la 12.10.2024, s-a aflat la o petrecere, și anume la nunta unui coleg. Fiind la sărbătoare, nu a dorit să servească alcool, din considerentul că era cu automobilul personal, iar prietena sa, care era cu el, nu deținea permis de conducere. Pe parcursul nopții, în timpul felicitării mirilor, a ținut un discurs, după care, din politețe a servit un pahar de șampanie, după care a apărut necesitatea să plece de la sărbătoare mai devreme. În drum spre casă, pe strada Sfânta Vineri, mun. Chișinău, a fost stopat de către un echipaj de poliție. În acel moment, a început a-și face griji deoarece și-a amintit că băuse înainte de a pleca paharul de șampanie, și posibil să miroase a alcool din cavitatea bucală. Când a deschis geamul, inspectorul de patrulare a simțit mirosul de alcool, după care i-a solicitat de a efectua un test alcooiscopic, în vederea stabilirii stării de ebrietate. îti urmă testării alcoolscopice prin intermediul aparatului „Drager", s-a stabilit o concentrație de 0,30 g/l, fiind întocmit un proces-verbal cu privire la contravenție. Menționează că în timpul incidentului se afla în afara orelor de muncă, în ținută civilă. Totodată, nu a făcut careva mențiuni referitor la faptul că activează în Poliția de Frontieră. Dorește să mai adauge că despre incident a raportat șefului de tură, inspector principal Natalia Malciuc, imediat după acesta, iar la orele 09:00, în aceeași zi, a raportat și șefului de sector, comisar Alexei Stoian. A recunoscut vinovăția pe deplin, s-a căit sincer de cele comise și a solicitat aplicarea unei

pedepse mai blânde.

Astfel, la 13.10.2024, agentul constatator al INSP al IGP, inspector superior Nicolae Sîrbu, a întocmii un proces-verbal cu privire la contravenție subofițerului superior al UCF a SPF „AIC" al IGPF, agent superior Ion Ignat, iar în conformitate cu art. 395 din Codul contravențional, procesul-verbal menționat a fost remis Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani cu propunerea aplicării unei sancțiuni în mărime de 1000 unități convenționale (echivalentul a 50 000 lei), cu privarea dreptului de a conduce mijloacele de transport pe un termen de 1 an.

Suplimentar, prin hotărârea judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 23.10.2024 agentul superior Ion Ignat a fost recunoscut vinovat de comiterea contravenție prevăzute de art. 233 alin. (1) Cod contravențional (Conducerea vehiculului sub influența alcoolului ori în stare de ebrietate produsă de alcool, predarea conducerii lui către o persoană care se află sub influența alcoolului ori în stare de ebrietate produsă de alcool sau de alte substanțe), cu stabilirea unei sancțiuni contravenționale sub formă de amendă în mărime de 700 (șapte sute) unități convenționale, ceea ce constituie suma de 35 000 (treizeci și cinci mii) lei cu privarea dreptului de a conduce vehicule pe un termen de 6 (șase) luni (f.d. 24-29 dosar administrativ).

Cu privire la abaterile disciplinare constatate în cadrul anchetei de servicii, indică că în cadrul desfășurării anchetei de Serviciu s-a constatat că agentul superior lori Ignat a încălcat textele actelor normative și a celor administrative cu caracter normativ precum prevederile telegramei IGPF nr. **********, prin care funcționarii publici cu statut special au fost informați despre respectarea regulilor de circulație rutieră, atât cu mijloacele de transport de serviciu, cât și cu cele personale, interzicerea conducerii mijloacelor de transport în stare de ebrietate sau cu Conducători auto în stare de ebrietate, atât la serviciu, cât și în afara orelor de serviciu, precum și informarea imediată despre fiecare incident cu implicarea efectivului din subordine, în conformitate cu prevederile Ordinului IGPF nr. ***** Cu privire la raportarea despre implicarea în incidente.

De asemenea, Ordinul IGPF nr. *****, Cu privire la raportarea despre implicarea în incidente, specifică că funcționarii publici cu statut special sunt obligați să informeze telefonic imediat și detaliat, conducătorul nemijlocit și Centrul operațional/regional de coordonare, despre implicarea acestora în diferite incidente, indiferent că au avut loc în timpul său în afara orelor de program, acțiuni/inacțiuni ce pot deveni temei ulterior, pentru examinarea cazului sub aspect disciplinar (accidente rutiere; aplicarea forței și mijloacelor speciale, altercații, contractarea traumelor, audierea în cadrul unui proces contravențional sau penal, dobândirea calității procesuale de bănuit, învinuit sau inculpat, precum și despre măsurile procesuale penale dispuse ori hotărârile penale pronunțate împotrivă sa, iar nerealizarea acestora, atrage la răspundere disciplinară.

În corespundere cu pct. 39 din Statutul disciplinar al funcționarului public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 409/2017, se consideră abatere disciplinara fapta (acțiune sau inacțiune) funcționarului săvârșită cu vinovăție prin care aii fost încălcate prevederile Statutului disciplinar, ale actelor normative în vigoare, restrângerile, interdicțiile și incompatibilitățile statuate de legislația în vigoare, ordinele și

dispozițiile superiorilor, regulamentul intern sub a căror incidență se înscrie specificul funcției, precum și cerințele fișei postului deținut, iar conform pct.71 subpct. 1), 3), 5), 10) a actului normativ statuat supra, funcționarul este obligat să respecte Constituția și legile Republicii Moldova, drepturile și libertățile fundamentale ale omului, să fie loial instituției din care face parte, să respecte jurământul depus și normele deontologice, să respecte principiile, normele și regulile activității profesionale, să cunoască actele normative ce reglementează domeniul activității prestate și disciplina de serviciu.

La caz, agentului superior Ion Ignat, sunt aplicabile prevederilor art. 50 lit. lit. a), c), d) și e) din Legea nr. 288/2016 privind funcționarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, potrivit cărora, funcționarul public cu statut special are următoarele obligații: a) să respecte Constituția și legile Republicii Moldova, drepturile și libertățile fundamentale ale omului, să fie loial instituției din care face parte; c) să respecte jurământul depus și normele deontologice; d) să fie disciplinat și vigilent, să manifeste inițiativă și perseverența; să-și consacre activitatea profesională îndeplinirii competente, integre, corecte și conștiincioase a atribuțiilor de serviciu; e) sa respecte principiile, normele și regulile activității profesionale.

Astfel, pct. 7 subpct. 1), 2), 7) și 8) din Codul de etică și deontologie al funcționarului public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 629/2017, specifică că Funcționarul public' cu stătut special este obligat să execute strict și corect prevederile actelor normative, să respecte disciplina de serviciu, să fie disciplinat și vigilent, să manifeste inițiativă și perseverență, să își consacre activitatea profesională îndeplinirii competente, corecte și conștiincioase a atribuțiilor de serviciu, să respecte principiile, normele și regulile activității profesionale. :

Subsidiar, în corespundere cu prevederile pct. 91 și 92 din Statului disciplinar al funcționarului public cu stătut special din cadrul MAI, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 409/2017, la aplicarea sancțiunii disciplinare s-a ținut cont de activitatea desfășurată anterior de către funcționari, cauzele care au determinat săvârșirea abaterii disciplinare, împrejurările în care a fost săvârșită abaterea disciplinara, gradul de vinovăție, gravitatea abaterilor disciplinare și consecințele acesteia; existența unor sancțiuni disciplinare aplicate anterior, precum și de gravitatea abaterii disciplinare.

Astfel, răspunderea disciplinară a funcționarului public cu statut special trebuie văzută, în primul rând, ca o măsură corectivă, în scopul de a preveni o abatere în plus sau performanța slabă în serviciu. Pentru a fi legală, sancțiunea disciplinară aplicată acestora trebuie să fie echitabilă și rezonabilă în toate circumstanțele.

În cadrul anchetei de serviciu s-a constatat cu certitudine că agentul superior Ion Ignat, a comis o abatere disciplinară, dându-și seamă de caracterul prejudiciabil al acțiunilor și inacțiunilor sale, a prevăzut urmările lor, dar considera în mod ușuratic că ele vor putea fi evitate, însă acesta fiind pasibil de tras la răspundere disciplinară, iar în coroborare cu prevederile pct. 91 din Statutul disciplinar al funcționarului public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 409/2017, este necesar de a scoate în, evidență circumstanțele faptelor comise, și anume, că acesta și-a recunoscut vinovăția în

acțiunile sale, dând dovadă de sinceritate, contribuind activ la aflarea adevărului, anterior nefiind sancționai disciplinar, acestea constituind circumstanțe atenuante.

În repercusiune, apreciind obiectiv, complet și sub toate aspectele, probele acumulate în prezenta anchetă de serviciu, concomitent conducându-mă de pct.48 din Statutul disciplinar al funcționarului public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 409/2017, se denotă faptul că au fost realizate pe deplin sarcinile anchetei de serviciu în prezenta speță, astfel, în acțiunile angajatului SPF „AIC" a IGPF, agent superior Ion Ignat, s-a constatat că acesta a comis o abatere disciplinară gravă urcând la volan în stare de ebrietate, iar ce ține de raportarea imediată despre incident s-a constatat că acesta a raportat în privința incidentului produs la 13.10.2024 doar conducerii SPF,.AIC" fără informarea Centrul operațional/regional de coordonare.

Totodată, pentru cele comise de către subofițerului superior al UCF a SPF „AIC" al IGPF agent superior Ion Ignat, aplicarea sancțiunii disciplinare cu mustrare aspră, este una echitabilă și urmărește scopul educativ de neadmitere a primejdiosului exemplu față de ceilalți angajați.

În concluzie, studiind materialele anchetei de serviciu, se constată că informația despre pretinsa abatere disciplinară și-a găsit confirmarea și este imputabilă subofițerului superior al UCF a SPF „AIC" al IGPF, agent superior Ion Ignat, acesta fiind pasibil de răspundere disciplinară din considerentele menționate supra.

Subliniază că, fiind audiat în cadrul anchetei de serviciu, reclamantul a recunoscut abaterea disciplinară cât și vinovăția faptelor comise, declarațiile sale fiind probate și prin alte mijloace de probă administrate (procesul-verbal cu privire la contravenție, procesele verbale de audiere) în cadrul anchetei de serviciu și nu a manifestat dezacordul în privința inițierii anchetei de servicii, precum și în raport cu concluzia acesteia, fapt confirmat de reclamant.

Distinct de acest fapt subliniază că, aspectele de oportunitate ale actului administrativ, după cum se cunoaște, nu pot fi cenzurate de către reclamant, cu atât mai mult de instanță, acestea reprezentând apanajul exclusiv al emitentului actului administrativ.

Aspectul privind imposibilitatea juridică a instanței de judecată de a se expune în privința oportunității actului administrativ individual este statuat și în art. 225 din Codul administrativ, potrivit căruia instanța de judecată nu este competenta să se pronunțe asupra oportunității unui act administrativ.

Cu referire la criticile formulate de către reclamant în privința faptului că acțiunile lui nu constituie abatere disciplinară, menționează că, Conform telegramei IGPF nr. *****, funcționarii publici cu statut special au fost informați despre respectarea regulilor de circulație rutieră, atât cu mijloacele de transport de serviciu, cât și cu cele personale, interzicerea conducerii mijloacelor de transport în stare de ebrietate sau cu conducători auto în stare de ebrietate, atât la serviciu, cât și în afara orelor de serviciu, precum și informarea imediată despre fiecare incident cu implicarea efectivului din subordine.

Astfel raportând cele menționate la circumstanțele speței atrage atenția asupra faptului că reclamantul fiind funcționar public cu statut special era obligat să posede o pregătire și o cultură juridică înaltă. În virtutea acestei pregătiri, acesta trebuia să estimeze care fapte ar poate fi

calificate drept acțiuni constituie abateri disciplinare și prejudiciază imaginea Poliției de Frontieră, precum și valorile sociale și morale ale profesiei pe care o exercita și respectiv care din acțiunile acestuia pot constitui abateri disciplinare grave, în speță conducerea mijlocului de transport în stare de ebrietate alcoolică și neraportarea la timp despre acest fapt centrului operațional de coordonare așa cum prevede actele administrative normative ante-menționate.

Astfel, în cadrul desfășurării anchetei de serviciu s-a constatat că reclamantul a încălcat grav disciplina de serviciu, prin faptele descrise supra. Prin urmare, argumentul menționat este unul neîntemeiat.

Cu privire la argumentul reclamantului potrivit căruia, angajatorul a emis ordinul de sancționare până a fi emisă o decizie definitivă pe cauza contravențională, atrage atenția supra faptului că răspunderea disciplinară a funcționarului public cu statut special din cadrul MAI reprezintă o formă de răspundere independentă de toate celelalte forme ale răspunderii juridice.

Astfel caracterul autonom al acestei forme ale răspunderii juridice nu exclude și alte forme ale răspunderii, în speță pe cea contravențională, ori reclamantul își întemeiază acțiunea pe faptul că temei de atragere la răspundere disciplinară a servit comiterea unei contravenții, iar până când vinovăția sa nu va fi demonstrată în cadrul unui proces de judecată/acesta nu poate fi considerat vinovat și pe cale de consecință nici atras la răspundere disciplinară, aserțiuni cu care nu sunt de acord. Cumulul răspunderii disciplinare și eventual a celei contravenționale este posibil, deoarece fapta săvârșită cu vinovăție de către reclamant în speță, constituie atât abatere disciplinară în sensul pct. 39 din Statutul disciplinar al funcționarului public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.409 din 7 iunie 2017, cât și contravenție în sensul art. 10 din Codul contravențional, fără a aduce atingere prezumției nevinovăției.

Această formă a cumulului răspunderii juridice în circumstanțele speței este posibil respectând și principiul non bis in idem, dat fiind faptul că fiecare dintre normele juridice încălcate de către reclamant ocrotesc relații sociale diferite, pe de o parte disciplina de serviciu în cazul abaterii disciplinare iar pe de altă parte relațiile sociale cu privire la siguranța circulației rutiere în cazul contravenției aplicate reclamantului. De altfel, principiul ante-menționat interzice numai aplicarea pentru aceeași faptă ilicită, a două sau mai multe sancțiuni de aceeași natură, fapt care nu se atestă în speță, ori sancțiunea disciplinară și cea contravențională diferă prin natura lor.

Astfel Inspectoratul General al Poliției de Frontieră a examinat faptele comise de către Ion Ignat prin prisma componenței de abatere disciplinară și nu a componenței de contravenție, contrar aserțiunilor părții reclamante.

În concluzie reiterează că răspunderea disciplinară este o formă de răspundere independentă de toate celelalte forme ale răspunderii juridice, iar sancționarea pentru comiterea unei abateri disciplinare nu exclude atragerea la răspundere și sancționarea de altă natură, în speță cea contravențională.

Cu privire la aserțiunea reclamantului potrivit căreia ordinul de sancționare nu conține careva informații despre consecințele abaterii disciplinare și respectiv în urma acțiunilor sale nu

a fost produs careva rezultat periculos țin să menționeze că acestea sunt probate prin prisma elementelor constitutive ale abaterii disciplinare.

În speță acțiunile reclamantului care sunt manifestate prin faptul ca a urcat la volan în stare, de ebrietate precum și faptul că nu a raportat imediat despre incident Centrului operațional/regional de coordonare, totodată fiind admisă și compromiterea, prin activitatea sa a prestigiului instituției din care face parte deoarece în afara orelor de serviciu a încălcat regulile circulației rutiere cât și telegrama 1GPF ante-menționată care interzice o astfel de conduită, respectiv încălcarea obligațiilor de serviciu cu vinovăție și constituie rezultatul dăunător. Tot în acest context atrag atenția asupra faptului că pentru acțiunile sale reclamantul a fost sancționat contravențional prin procesul verbal cu privire la contravenție din 13.10.2023 pentru săvârșirea contravenției prevăzute la art. 233 alin. (1) din Codul contravențional (Conducerea vehiculului cu depășirea limitelor de alcool admisibile).

Pe cale de consecință, în situația din speță, nu urmează a fi reținut drept pertinent argumentul părții reclamante în situația în care reclamantul cunoștea despre obligațiile sale de serviciu care i-au fost aduse la cunoștință inclusiv prin fișa postului, precum și modul în care urma să acționeze în situația în care a fost implicat în incident celui similar speței, respectiv fiind conștient de faptul că prin acțiunile sale a adus atingere atât siguranței traficului rutier cât și prestigiului instituției din care face parte.

Astfel nu este viabil, argumentul ante-menționat, deoarece nu toate abaterile disciplinare sunt susceptibile de consecințe în sens material dacă să facem o paralelă cu infracțiunile/contravențiile cu componență materială, or anume sub acest aspect își întemeiază reclamantul argumentul. Dar totuși daca nu au survenit careva consecințe în sens material, angajatul este pasibil de răspundere disciplinară atâta timp cât există norme care prescriu o anumită conduită, iar încălcarea acestor norme constituie abatere disciplinară cu componența formală, similar celei din speță.

Cu privire la pretenția conform căreia în comisia de disciplină care a efectuat ancheta de serviciu nu a fost inclus un reprezentant al organului sindical al IGPF sau un reprezentant desemnat, invocă că normele la care face trimitere reclamantul nu au aplicabilitate pentru speță din considerentul că regimul juridic al răspunderii disciplinare a funcționarului public cu statut special din cadrul M.A.I, își are izvorul de reglementare în actele normative speciale și anume în Legea nr. 288 din 16 12.2016 privind funcționarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne precum și H.G. nr. 409 din 07.06.2017 cu privire la aprobarea Statutului disciplinar al funcționarului public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne. Prin urmare procedura de examinare a abaterilor disciplinare de către funcționarii publici cu statut special din cadrul MAI nu presupune formarea comisiilor de disciplină.

Cu referire la lipsa individualizării sancțiunii disciplinare, apreciază drept nejustificate argumentele părții reclamante menționate în cererea de chemare în judecată precum că, la aplicarea sancțiunii disciplinare nu s-a ținut seama de principiul individualizării sancțiunii disciplinare precum și faptul că sancțiunea disciplinară este disproporționată.

Individualizarea răspunderii disciplinare a funcționarului public cu statut special din cadrul

M.A.I., reprezintă una din condițiile de fond cu privire la tragerea la răspundere disciplinară a funcționarului. Astfel art. 91 al Statutului disciplinar al funcționarului public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne aprobat prin H.G. nr 409 din 07.06.2017, reglementează expres criteriile prin prisma cărora urmează să fie individualizata răspunderea și sancționarea disciplinară.

Activitatea desfășurată anterior de către funcționar, a fost analizată în cadrul desfășurării anchetei de serviciu fiind acumulată informația despre exercitarea funcțiilor reclamantului pe parcursul timpului, fiind luate în calcul aspectele profesionale a acestuia (caracteristică de la pag.46, conf. borderoului anchetei de serviciu).

Cauzele care au determinat săvârșirea abaterii disciplinare, au fost analizate, luate în calcul și fixate în ancheta deserviciu, astfel potrivit explicațiilor reclamantului, ultimul și-a recunoscut vina și fapta comisă și anume că nu și-a onorat obligațiile de serviciu manifestate prin conducerea mijlocului de transport în stare de ebrietate alcoolică și neraportarea centrului operațional de coordonare despre faptul documentarii de către colaboratorii INSP pe faptul dat.

Împrejurările în care a fost săvârșită abaterea disciplinară, au fost pe deplin enunțate în cadrul anchetei de serviciu, astfel potrivit materialelor acumulate s-a stabilit locul unde a fost săvârșită abaterea, în speță mun. Chișinău, persoanele participante care s-au aflat la fața locului, acțiunile întreprinse etc.

Gradul de vinovăție al reclamatului a fost analizat prin prisma atitudinii psihologice a acestuia vis-a-vis de fapta comisă, astfel în cadrul anchetei de serviciu s-a constata că Ion Ignat își dădea seama de faptul că în urma inacțiunilor sale a pus în pericol viață și sănătatea persoanelor participante la traficul rutier, concretizat prin faptul că a condus mijlocul de transport în stare de ebrietate alcoolică și prin urmare a admis riscul survenirii unor consecințe grave atât pentru participanții la traficul rutier, cât și asupra imaginii instituției din care face parte și a prestigiului funcției deținute care presupune un comportament și o conduită exemplară în societate.

Gravitatea abaterii disciplinare și consecințele acesteia, se manifestă pe deoparte prin inacțiunea reclamantului, deoarece conform concluziilor anchetei de serviciu ultimul nu a informat centrul operațional de coordonare despre documentarea acestuia de către colaboratorii INSP cu privire la faptul conducerii mijlocului de transport în stare de ebrietate alcoolică precum și admiterea unui comportament impropriu funcției publice cu statut special manifestate prin conducerea mijlocului de transport în stare de ebrietate alcoolică aducând atingeri și reputației instituției Poliției de frontieră.

Raportând cele menționate la circumstanțele speței, accentuează că, actele normative în vigoare nu prevăd expres cazurile în care este posibilă aplicarea sancțiunii „mustrare aspră”. Prin urmare, decizia de aplicare în privința salariatului a unei sancțiuni disciplinare concrete aparține angajatorului, reieșind din gravitatea abaterii comise și consecințele acesteia, gradul de vinovăție, personalitatea salariatului etc.

Prin urmare alegațiile reclamantului potrivit cărora mustrarea aspră, se aplică de obicei, pentru abateri de mare gravitate, adică mai grave decât cele pentru care i se poate acorda

mustrarea sau avertismentul, sau pentru săvârșirea repetată a unei abateri (fapte) care anterior a fost sancționată mai blând sau chiar a rămas nesancționată sunt nefondate și nu se bazează pe careva argumente coerente.

Suplimentar; anticipând aserțiunile reclamantului referitoare la neproporționalitatea sancțiunii accentuează că, sancțiunea aplicată este proporțională abaterilor constatate. Mai mult decât atât, la determinarea sancțiunii disciplinare aplicabile au fost examinate întrunirea elementelor definitorii ale răspunderii disciplinare. Menționează că, gravitatea încălcării în toate situațiile este apreciată de angajator reieșind din circumstanțele stabilite și ținând cont de împrejurările specifice situației.

Caracterul excepțional al instituirii răspunderii rezidă din responsabilitatea pe care o incumbă funcția deținută și în asemenea cazuri importanță prezintă faptul încălcării inclusiv a normelor de etică și deontologie. Menționează că, încălcarea a fost constatată cu certitudine, argumentele fiind expuse în concluzia anchetei de serviciu, precum și în alte acte aferente.

Prin urmare, în măsura în care nu există texte normative care ar fi fost înfrânte prin ordinul de sancționare, nu se poate susține că ordinul în cauză este ilegal.

În același timp, menționează că nici un act normativ care reglementează normele referitoare la sancționarea disciplinară nu enumeră care fapte constituie abatere disciplinară, ci doar stabilește sancțiunile aplicabile. Astfel, angajatorul este cel care stabilește, în funcție de criteriile legale, care sancțiune urmează a se aplica.

Enumerarea sancțiunilor în Statutul disciplinar al funcționarului public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne nu obligă angajatorul să le aplice pe fiecare salariaților, în ordinea enumerată, ci acesta urmează a aprecia care sancțiune poate să fie aplicată în funcție de abaterile constatate.

Or, pentru o singură abatere disciplinară gravă polițistului de frontieră îi poate fi aplicată sancțiunea disciplinară „mustrare-aspră”.

Cu privire la încălcare dreptului discreționar de către Inspectorat la emiterea ordinului de sancționare disciplinară, indică că, la pct.8 din cererea de chemare în judecată, reclamantul face trimitere la faptul că autoritatea publică nu și-a exercitat corespunzător dreptul discreționar însă își motivează pretențiile sale în acest sens, limitându-se doar la transpunerea în textul cererii a reglementărilor normative corespunzătoare fără a le adapta la situația de fapt prin argumente concludente. Mai mult ca atât, reclamantul indică în textul acțiunii că prin urmare Serviciul Vamal era obligat prin lege să își exercite discreția fără erori discreționare, prin astfel de erori reclamantul dând dovadă de incorectitudine și atitudine superficială în motivarea pretențiilor sale.

Cu privire la argumentul reclamantului potrivit căruia ordinul de sancționare disciplinară nu conține o motivare suficientă, subliniază că, ordinul de aplicare a sancțiunii disciplinare este motivat, în acesta fiind expuse considerentele care justifică emiterea unui act administrativ individual, în motivare sunt indicate temeiurile esențiale de drept și de fapt pe care le-a luat în considerare Inspectoratul prin decizia sa.

Reiterat accentuează că, Inspectoratul a respectat întru totul prevederile art. 118 ale

Codului administrativ la emiterea actului administrativ individual în speță, indicând cu lux de amănunte circumstanțele de fapt, de drept, abaterea disciplinară, precum și legătura de cauzalitate între faptele imputate și consecințele acesteia, exact așa cum prevede Codul administrativ.

Menționează că, actul contestat a fost emis de către șeful Inspectoratului General al Poliției de Frontieră cu respectarea procedurii. Ținând cont de circumstanțele speței raportate la reglementările normative enunțate, consideră că cerințele expuse de către reclamant în cererea de chemare în judecată sunt nemotivate în fapt și în drept, or, eventualele temeiuri faptice necesită a fi probate prin careva indici sau probe.

Având în vedere aspectele menționate, luând în considerare că pretențiile reclamantului, dar și argumentele pe care se sprijină sunt neîntemeiate, solicită respingerea acțiunii, ca fiind neîntemeiată.

Aprecierea instanței de judecată.

Examinând cererea de chemare în judecată, audiind explicațiile părților prezente, cercetând probele anexate la dosar în ansamblu şi interconexiunea lor, studiind normele legii aplicabile, instanța de judecată ajunge la concluzia că cererea de chemare în judecată depusă de Ignat Ion împotriva Inspectoratului General al Poliției de Frontieră RM privind anularea actului administrativ individual defavorabil, este **admisibilă**, dar urmează a fi **respinsă** din următoarele considerente.

Circumstanțe privind admisibilitatea acțiunii.

Conform art. 22 alin. (1) Cod administrativ, autoritățile publice şi instanțele de judecată competente cercetează starea de fapt din oficiu. Acestea stabilesc felul şi volumul cercetărilor şi nu sunt legate nici de expunerile participanților, nici de cererile lor de reclamare a probelor.

Conform art. 207 alin. (1) Cod administrativ, instanța verifică din oficiu dacă sunt întrunite condițiile pentru admisibilitatea unei acțiuni în contenciosul administrativ. Dacă este inadmisibilă, acțiunea în contenciosul administrativ se declară ca atare prin încheiere judecătorească susceptibilă de recurs.

Alin. (2) al aceluiași articol stabilește că acțiunea în contencios administrativ se declară inadmisibilă în special când:

a) există o hotărâre judecătorească definitivă cu privire la un litigiu între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept;

b) există o încheiere judecătorească prin care s-a dispus încetarea procesului în legătură cu faptul că reclamantul a renunțat la acțiune sau și-a retras acțiunea într-un litigiu între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept sau că între parți s-a încheiat o tranzacție de împăcare;

c) la aceeași sau la altă instanță de judecată se examinează o acțiune între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept;

d) acțiunea a fost depusă după expirarea termenului prevăzut la art.209;

e) reclamantul nu poate revendica încălcarea, prin activitatea administrativă, a unui drept în sensul art.17;

f) nu sunt întrunite condițiile prevăzute la art.208;

g) acțiunea a fost depusă de o persoană fără împuterniciri în acest sens;

h) cererea de chemare în judecată nu corespunde cerințelor prevăzute la art.211 alin.(1) și (2) și art.212 alin.(1) și reclamantul nu a înlăturat neajunsurile în termenul stabilit de instanța de judecată

Dispozițiile legale citate enunță temeiurile de bază de admisibilitate a cererii de chemare în judecată formulată în instanța de contencios administrativ:

I. prezența unui act administrativ individual defavorabil (dispoziție, decizie sau altă măsură oficială) întreprinsă de autoritatea publică pentru reglementarea unui caz individual în domeniul dreptului public, comunicat destinatarului ;

II. competența jurisdicțională materială și teritorială a instanței de judecată pentru examinarea acțiunii în contenciosul administrativ;

III. respectarea cerințelor de formă și conținut a acțiunii în contencios administrativ

IV. respectarea procedurii prealabile

V. respectarea termenului de înaintare a acțiunii

VI. prezența unui drept vătămat căruia i s-a adus atingere prin activitate administrativă.

Prin prezenta acțiune, reclamantul solicită anularea ordinului nr. *****din 08.11.2024 emis de Inspectoratul General al Poliției de Frontieră.

Astfel, reclamantul a formulat o acțiune în contestare.

Conform art. 10 alin. (1) Cod administrativ, actul administrativ individual este orice dispoziție, decizie sau altă măsură oficială întreprinsă de autoritatea publică pentru reglementarea unui caz individual în domeniul dreptului public, cu scopul de a produce nemijlocit efecte juridice, prin nașterea, modificarea sau stingerea raporturilor juridice de drept public.

Conform art. 11 alin. (1) lit. a) și b) Cod administrativ, (1) Actele administrative individuale pot fi:

a) acte defavorabile – actele care impun destinatarilor lor obligații, sancțiuni, sarcini sau afectează drepturile/interesele legitime ale persoanelor ori care resping, în tot sau în parte, acordarea avantajului solicitat;

b) acte favorabile – actele care creează destinatarilor săi un beneficiu sau un avantaj de orice fel.

Potrivit art.17 al Codului administrativ, drept vătămat este orice drept sau libertate stabilit/stabilită de lege căruia/căreia i se aduce atingere prin activitate administrativă.

În speță, obiect al examinării prezentei cauze în instanța de contencios administrativ îl constituie anularea ordinului nr. *****din 08.11.2024 emis de Inspectoratul General al Poliției de Frontieră, prin care Ignat Ion a fost sancționat disciplinar cu „mustrare aspră” În privința primei condiții de admisibilitate se constată că, actul contestat este act administrativ individual

defavorabil deoarece, prin acesta reclamantul a fost sancționat disciplinar, iar opinia sa actul a fost emis cu încălcarea legii.

Competența pentru examinarea prezentei cereri, în conformitate cu prevederile art. 191 alin. (1) și art. 196 alin. (1) Cod administrativ revine Judecătoriei Chișinău (sediul Rîșcani), acțiunea fiind depusă cu respectarea dispozițiilor legale menționate.

În privința respectării procedurii prealabile, instanța reține că, conform art. 162 alin. (1) Cod administrativ, procedura prealabilă urmărește scopul de a verifica legalitatea actelor administrative individuale.

Alin. (3) al articolului citat, cererea prealabilă poate fi îndreptată spre:

a) anularea în tot sau în parte a unui act administrativ individual ilegal sau nul;

b) emiterea unui act administrativ individual.

Conform art. 163 lit. c) Cod Administrativ procedura de examinare a cererii prealabile nu se efectuează dacă legea prevede expres adresarea nemijlocită în instanța de judecată.

Conform art. 61 alin. (1) al Legii 288/2016 privind statutul funcționarului public din cadrul MAI actul administrativ individual de sancționare disciplinară se contestă de către funcționarul public cu statut special **direct în instanța de judecată.**

Instanța atestă că, ordinul nr.*****a fost emis de Inspectoratul General al Poliției de Frontieră la 08.11.2024, iar acțiunea a fost depusă în instanță la 04.12.2024 (f.d.6-13), cu respectare termenului de 30 de zile de la comunicare, astfel instanța de judecată constată că acțiunea este admisibilă.

Circumstanțele privind fondul cauzei.

Conform prevederilor art. 189 alin. (1) şi (2) Cod administrativ, orice persoană care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorități publice poate înainta o acțiune în contencios administrativ. O acțiune în contencios administrativ poate fi înaintată şi atunci când autoritatea publică nu a soluționat în termen legal o cerere.

Conform art.206 alin.(1) Cod administrativ, o acțiune în contencios administrativ poate fi depusă pentru:

a) anularea în tot sau în parte a unui act administrativ individual (acțiune în contestare);

b) obligarea autorității publice să emită un act administrativ individual (acțiune în obligare);

c) impunerea la acțiune, la tolerare a acțiunii sau la inacțiune (acțiune în realizare);

d) constatarea existenței sau inexistenței unui raport juridic ori nulității unui act administrativ individual sau a unui contract administrativ (acțiune în constatare); sau

e) anularea în tot sau în parte a unui act administrativ normativ (acțiune de control normativ).

În vederea exercitării atribuției de verificare a legalității actului administrativ contestat, instanța de judecată, în temeiul principiului cercetării stării de fapt din oficiu, **urmează să supună verificării aspectele legalității formale și materiale** ale actului administrativ individual defavorabil.

Articolul 6 § 1 din Convenția Europeană pentru Drepturile Omului, obligă instanțele să-și motiveze deciziile, totuși acesta nu poate fi interpretat ca impunând instanțelor să ofere un răspuns detaliat la fiecare argument (a se vedea *Van de Hurk c. Olandei, 19 aprilie 1994, §§ 59 și 61, Seria A nr. 288, și Burg c. Franței (dec.), nr. 34763/02, CEDO 2003-II).* Întinderea obligației de a-și motiva deciziile poate varia în conformitate cu natura deciziei și trebuie determinată în lumina circumstanțelor cauzei (a se vedea *Ruiz Torija c. Spaniei și Hiro Balani c. Spaniei, 9 decembrie 1994, Series A nr. 303-A și 303-B, § 29 și, respectiv, § 27; și Helle c. Finlandei, 19 decembrie 1997, § 55, Rapoarte privind hotărîrile și deciziile 1997-VIH).*

Starea de fapt denotă că, la 16.10.2024, cu nr. *****, în cadrul Secției management documente a Inspectoratului General al Poliției de Frontieră (în continuare IGPF), a fost înregistrat raportul șefului adjunct al Sectorului Poliției de Frontieră „Aeroportul International Chișinău" (în continuare SPF „AIC"), comisar Andrei Butnaru pentru a fi examinate pretinsele acțiuni ilegale admise de către subofițerul superior al Unității control al frontierei (în continuare UCF) a SPF „AIC" al IGPF, agent superior Ion Ignat. (f.d. 1 din dosarul administrativ)

În temeiul pct. 50, subpct. 5) din Statutul disciplinar al funcționarului public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 409/2017, de către șeful IGPF, comisar-șef Ruslan Galușca, a fost dispusă inițierea unei anchete de serviciu.

Potrivit actului de sesizare, s-a constatat că la 13.10.2024, ora 01^{54}, de către un echipaj de poliție al Inspectoratului Național de Securitate Publică (în continuare INSP), a fost stopat în traficul rutier, subofițerul superior al Unității control a frontierei a SPF „AIC" al IGPF, agent superior Ion Ignat, care se afla la volanul mașinii personale de marca ***** cu numărul de înmatriculare XXX XXX. În urma verificării actelor, agentul superior Ion Ignat a fost supus și testării alcoolscopice, în urma căruia s-a stabilit o concentrație de 0,30 mg/l în aerul expirat.

În cadrul anchetei de serviciu, a fost audiați mai mulți martori, cât și reclamantul Ignat Ion **care a recunoscut vinovăția în comiterea faptei de conducere a mijlocului de transport în stare de ebrietate**, s-a căit sincer de cele comise și a solicitat aplicarea unei pedepse mai blânde **(f.d. 10 dosar admnistrativ).**

Prin hotărârea judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 23.10.2024 agentul superior Ion Ignat a fost recunoscut vinovat de comiterea contravenție prevăzute de art. 233 alin. (1) Cod contravențional (Conducerea vehiculului sub influența alcoolului ori în stare de ebrietate produsă de alcool, predarea conducerii lui către o persoană care se află sub influența alcoolului ori în stare de ebrietate produsă de alcool sau de alte substanțe), cu stabilirea unei sancțiuni contravenționale sub formă de amendă în mărime de 700 (șapte sute) unități convenționale, ceea ce constituie suma de 35 000 (treizeci și cinci mii) lei cu privarea dreptului de a conduce vehicule pe un termen de 6 (șase) luni **(f.d. 24-29 dosar administrativ).**

La 08.11.2024 de către Inspectoratul General al Poliției de Frontieră a fost emis ordinul nr.*****, cu privire la sancționarea disciplinară a funcționarului public cu statul special. (f.d.35-39 din dosarul administrativ)

Nefiind de acord cu ordinul menționat, reclamantul Ignat Ion la 04.12.2024 s-a adresat cu prezenta acțiune în instanța de judecată.(f.d.6-13)

Cu titlul preliminar, instanța reiterează că, pentru a atrage un funcționar la răspundere disciplinară este necesară întrunirea unor condiții obligatorii:

1) persoana trasă la răspundere trebuie să dețină calitatea de funcționar public;

2) respectivul funcționar să fi săvârșit o abatere disciplinară prevăzută de lege;

3) fapta ilicită să producă un rezultat periculos;

4) să existe o legătură de cauzalitate între fapta ilicită și rezultatul socialmente periculos.

Răspunderea disciplinară poate fi angajată numai dacă sunt întrunite cumulativ toate elementele constitutive ale abaterii, absenţa oricăreia dintre ele face ca abaterea să nu existe.

Spre deosebire de reglementările referitoare la răspunderea disciplinară a salariaţilor prevăzute în Codul muncii, unde doar se defineşte abaterea disciplinară, lăsând la latitudinea conducerii sau a celui care aplică sancţiunea să aprecieze dacă persoana încadrată în temeiul unui contract individual de muncă îndeplineşte sau nu condiţiile abaterii disciplinare, expres fiind prevăzute doar sancţiunile disciplinare, în privința funcționarilor publici abaterile disciplinare sânt prevăzute în mod expres. Scopul unei astfel de soluții dispuse de legiuitor este, mai întâi de toate, evitarea arbitrariului în ceea ce priveşte aplicarea sancţiunilor disciplinare, dar şi prin restrângerea puterii discreţionare a conducătorului autorităţii publice, respectiv oricare act de aplicare a unei sancțiuni disciplinare trebuie să fie motivat corespunzător.

Conform prevederilor art. 50 lit. lit. a), c), d) și e) din Legea nr. 288/2016 privind funcționarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, potrivit cărora**, funcționarul public cu statut special are următoarele obligații**: a) **să respecte** Constituția și **legile Republicii Moldova**, drepturile și libertățile fundamentale ale omului, să fie loial instituției din care face parte; c) să respecte jurământul depus și normele deontologice; d) să fie disciplinat și vigilent, să manifeste inițiativă și perseverența; să-și consacre activitatea profesională îndeplinirii competente, integre, corecte și conștiincioase a atribuțiilor de serviciu; e) sa respecte principiile, normele și regulile activității profesionale.

În conformitate cu prevederile art. 57 din Legea prenotată, se consideră abateri disciplinare acţiunile sau inacţiunile funcţionarului public cu statut special, săvârşite cu vinovăţie, care încalcă prevederile legilor, ale altor acte normative, restrângerile, regimul de interdicţii şi incompatibilităţi din prezenta lege, cerinţele din fişa postului.

În corespundere cu pct. 39 din Statutul disciplinar al funcționarului public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 409/2017, se consideră abatere disciplinară fapta (acțiune sau inacțiune) funcționarului săvârșită cu vinovăție prin care au fost încălcate prevederile Statutului disciplinar, ale actelor normative în vigoare, restrângerile, interdicțiile și incompatibilitățile statuate de legislația în vigoare, ordinele și dispozițiile superiorilor, regulamentul intern sub a căror incidență se înscrie specificul funcției, precum și cerințele fișei postului deținut.

Conform art. 58 alin. (1) din Legea nr. 288 din 16 decembrie 2016 privind funcționarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, în funcție de gravitatea faptelor comise şi gradul de vinovăție, funcționarului public cu statut special i se pot aplica următoarele sancțiuni disciplinare: a) avertisment; b) mustrare; c) mustrare aspră; d) retrogradare cu un grad special; e) retrogradare în funcție; f) concediere din funcția publică cu statut special.

Conform pct.40 alin.3 din Statutul disciplinar al funcționarului public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.409 din 07.06.2017, în funcție de gravitatea faptelor comise şi gradul de vinovăție, funcționarului i se pot aplica mai multe sancțiuni disciplinare, prin care: mustrare aspră.

În acord cu pct. 7 subpct. 1), 2), 7) și 8) din Codul de etică și deontologie al funcționarului public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 629/2017, funcționarul public cu statut special **este obligat să execute strict și corect prevederile actelor normative,** să respecte disciplina de serviciu, să fie disciplinat și vigilent, să manifeste inițiativă și perseverență, să își consacre activitatea profesională îndeplinirii competente, corecte și conștiincioase a atribuțiilor de serviciu, să respecte principiile, normele și regulile activității profesionale.

Subsecvent, conform pct. 7 subpct. subpct. 1), 6) și 10) din Statutul disciplinar al funcționarului public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 409/2017, funcționarul este obligat să respecte Constituția și legile Republicii Moldova, drepturile și libertățile fundamentale ale omului, să fie loial instituției din care face parte, să asigure protecția secretului de stat, a informațiilor privind datele cu caracter personal de care ia cunoștință în exercitarea atribuțiilor de serviciu și a altor informații cu acces limitat, să nu divulge sursele de obținere a acestora, să păstreze secretul activității desfășurate, să cunoască actele normative ce reglementează domeniul activității prestate și disciplina de serviciu.

Totodată, conform prevederilor telegramei IGPF nr. **********, funcționarii publici cu statut special au fost informați despre respectarea regulilor de circulație rutieră, atât cu mijloacele de transport de serviciu, cât și cu cele personale, **interzicerea conducerii mijloacelor de transport în stare de ebrietate** sau cu conducători auto în stare de ebrietate, atât la serviciu, cât și în afara orelor de serviciu, precum și informarea imediată despre fiecare incident cu implicarea efectivului din subordine, în conformitate cu prevederile Ordinului IGPF nr. ***** Cu privire la raportarea despre implicarea în incidente.

De asemenea, conform Ordinului IGPF nr. *****, Cu privire la raportarea despre implicarea în incidente, funcționarii publici cu statut special sunt obligați să informeze telefonic imediat și detaliat, conducătorul nemijlocit și Centrul operațional/regional de coordonare, despre implicarea acestora în diferite incidente, indiferent că au avut loc în timpul său în afara orelor de program, acțiuni/inacțiuni ce pot deveni temei ulterior, pentru examinarea cazului sub aspect disciplinar (accidente rutiere; aplicarea forței și mijloacelor speciale, altercații, contractarea traumelor, audierea în cadrul unui proces contravențional sau penal, dobândirea calității procesuale de bănuit, învinuit sau inculpat, precum și despre măsurile procesuale penale dispuse

ori hotărârile penale pronunțate împotrivă sa, iar nerealizarea acestora, atrage la răspundere disciplinară.

Subsidiar, în corespundere cu pct.91-92 din Statutul disciplinar al funcționarului public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.409 din 07.06.2017, la aplicarea sancţiunii disciplinare se va ţine cont de: 1) activitatea desfăşurată anterior de către funcționar; 2) cauzele care au determinat săvîrșirea abaterii disciplinare; 3) împrejurările în care a fost săvîrșită abaterea disciplinară; 4) gradul de vinovăţie; 5) gravitatea abaterii disciplinare şi consecinţele acesteia; 6) preocuparea pentru înlăturarea consecinţelor faptei comise; 7) existenţa unor sancţiuni disciplinare aplicate anterior, care nu au fost stinse în condiţiile legii. Gravitatea abaterii disciplinare se determină în funcţie de consecinţele acesteia.

Reieșind din normele de drept citate supra rezultă că, angajatorul este în drept să sancționeze disciplinar salariații, optând pentru una dintre sancțiunile disciplinare, în condițiile legii, în cazul comiterii unei abateri disciplinare.

În acest context, instanța de judecată notează că, din conținutul Ordinului nr.*****.din 08.11.2024 cu privire la sancționarea disciplinară a funcționarului public cu statul special, rezultă că în susținerea soluției de aplicare a sancțiunii disciplinare, angajatorul a invocat probele acumulate și **corect a ajuns la concluzia comiterii de către reclamant a abaterii disciplinare** manifestat prin conducerea mijlocului de transport în stare de ebrietate, iar prin această faptă a denigrat statutul funcției deținute și a atins prestigiul autorității publice în care activează.

Referitor că nu există o hotărâre definitivă în cauza contravențională, instanța de judecată atestă că răspunderea disciplinară este una separată și autonomă de răspunderea contravențională, iar acestea două nu se exclude reciproc, fiind posibilă aplicarea lor concomitent, ori și art. 59 alin. (8) al Legii 288/2016 prevede expres că, **aplicarea sancțiunii disciplinare nu exclude răspunderea** penală, **contravențională** sau civilă, după caz.

La fel, instanța de judecată consideră nefondat argumentul reclamantului, precum că sancțiunea aplicată nu este proporțională cu faptele comise, or, conform art. 58 alin. (1) din Legea nr. 288/2016 privind funcționarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, în funcție de gravitatea faptelor comise și gradul de vinovăție, funcționarului public cu statut special i se pot aplica următoarele sancțiuni disciplinare: a) avertisment; b) mustrare; c) mustrare aspră, d) retrogradare cu un grad special; e) retrogradare în funcție; f) concediere din funcția publică cu statut special.

Conform art. 29 alin. (1) - (3) din Codul administrativ, orice măsură întreprinsă de autoritățile publice prin care se afectează drepturile sau libertățile prevăzute de lege trebuie să corespundă principiului proporționalității. O măsură întreprinsă de autoritățile publice este proporțională dacă: a) este potrivită pentru atingerea scopului urmărit în temeiul împuternicirii atribuite prin lege; b) este necesară pentru atingerea scopului; c) este rezonabilă. Măsura întreprinsă de autoritățile publice este una rezonabilă dacă ingerința produsă prin ea nu este disproporțională în raport cu scopul urmărit.

Art. 59 alin. (5) al Legii 288/2016 statuează că, la individualizarea sancțiunii disciplinare se ține seama de activitatea anterioară a funcționarului public cu statut special, de împrejurările în care a fost săvârșită abaterea disciplinară, de cauzele, **gravitatea** și consecințele acesteia, de gradul de vinovăție, precum și de preocuparea pentru înlăturarea consecințelor faptei comise.

Instanța este de părerea că, chiar dacă anterior reclamantul nu a fost sancționat disciplinar anterior, **gravitatea faptei** comisă de reclamant justifică pe deplin sancțiunea de „mustrare aspră" întrucât ultimul a fost depistat la volan cu o concentrație alcoolică de 0,30 mg/l, **aproape de limita penală de 0,35 mg/l** prevăzută de art. 264/1 alin. (1) Cod Penal, iar o eventuală condamnare penală constituie temei de concediere a funcționarului public cu statut special (art. 38 alin. (1) lit. m) din Legea 288/2016).

Instanța accentuează că, prin fapta sa reclamantul a atentat la siguranța traficului rutier, sub aspectul prohibiției impuse conducătorului mijloacelor de transport să conducă în stare de ebrietate, iar ultimul recurgând la comiterea acestor fapte și-a arătat desconsiderarea sa față de normele de drept, circumstanță care impune concluzia că asemenea fapte urmează a fi pedepsite pe măsură.

În circumstanțele enunțate, instanța specializată conchide că actul administrativ individual contestat – ordinul nr. *****din 08.11.2024, „Cu privire la sancționarea disciplinară a funcționarului public cu statut special", a fost emis de către Inspectoratul General al Poliției în conformitate cu legislația în vigoare și cu respectarea principiului proporționalității prevăzut la art. 29 din Codul administrativ. Or, ordinul de sancționare disciplinară a fost emis în privința lui Ignat Ion urmare a abaterilor disciplinare comise de către ultimul și constatate cu certitudine în cadrul anchetei de serviciu.

În conformitate cu art. 224 alin. (1) lit. f), 232 Cod administrativ, art. 238-241 CPC, instanța de judecată,

h o t ă r ă ș t e:

Se respinge ca nefondată acțiunea în contencios administrativ înaintată de Ignat Ion împotriva Inspectoratului General al Poliției de Frontieră RM privind anularea Ordinului IGPF nr. *****din 08.11.2024 privind sancționarea disciplinară a reclamantului.

Hotărârea poate fi atacată cu apel la Curtea de Apel Centru în termen de 30 zile de la data pronunțării dispozitivului hotărârii, prin intermediul Judecătoriei Chișinău sediul Rîșcani (mun. Chișinău, str. Kiev 3). Motivarea apelului se prezintă la instanța de apel în termen de 30 de zile de la data notificării hotărârii motivate. Dacă se depune împreună cu apelul, motivarea apelului se depune la Judecătoria Chișinău sediul Rîșcani.

Preşedintele şedinţei Negurița Veaceslav
Judecător